

עפ"א 56258/05/17 - יחזקאל נחום נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 56258-05-17 נחום נ' מדינת ישראל

לפני	כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
מעורר	יחזקאל נחום
	ע"י ב"כ עו"ד עידו ואראס
נגד	מדינת ישראל
משיבים	ע"י ב"כ עו"ד אסף שטרן

פסק דין

לפני ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בתל אביב יפו (**כב' השופט נ' אשכול**) מיום 9.4.17 לפיו הורה על מתן צו הפסקה שיפוטי בהתאם להוראות סעיף 239(א) לחוק התכנון והבנייה, תשכ"ה-1965 (להלן: "**החוק**") אשר יכנס לתוקפו ביום 4.7.17, אם לא יינתן עד אז היתר כחוק.

הרקע:

ביום 1.3.16 ניתן צו הריסה מינהלי לגבי הנכס נשוא הדיון וביום 3.3.16 הגיש המערער בקשה לביטול. ביום 24.4.16 לבקשת המשיבה, ניתן צו הפסקה שיפוטי במעמד צד אחד. ב"כ המערער הגיש בקשה לביטול. בהסכמה בין הצדדים, נידונו יחדיו שתי הבקשות.

בית משפט קמא קבע לעניין הבקשה לביטול צו הריסה המינהלי כי בהתאם לראיות שהובאו בפניו, מדובר במבנה יביל בשטח של כ- 40 מ"ר וכי:

"מכל האמור לעיל ובהעדר לכל ראייה לכך שהמבנה הוצב במהלך 60 יום שלפני החתימה על התצהיר ומאחר שהמסמכים שמבקש הצבי בדיון ופורטו לעיל תומכים בגירסתו - לא התקיימו יסודות סעיף 238א'(2) לעניין 60 הימים...".

מטעם זה בוטל צו ההריסה המינהלי.

לעניין צו הפסקה שיפוטי:

בית משפט קמא קבע כי במועד ביקור המפקח במקום ביום 4.2.16: "נראה כי טרם החל השימוש במבנה ובמתחם והמבנה טרם אוכלס". כמו כן לא הוצג היתר בנייה למבנה. על כן ניתן צו הפסקה שיפוטי לפיו יופסק השימוש במבנה דן והצו יכנס לתוקפו ביום 4.7.17.

הערעור שבפני נסב על פסק הדין בעניין צו ההפסקה השיפוטי דן.

להלן בתמצית טיעוני המערער:

1. למרות שבית משפט קמא ציין כי לא נראו במהלך ביקורו של המפקח לקוחות במקום ולא אותרה פעילות מסחרית, הורה על מתן הצו בהסתמך על כך שהנטל בהליך זה נמוך מהנדרש בהליך פלילי. נטען כי אכן הנטל נמוך מהנדרש בהליך הפלילי, אולם אין להופכו לנטל קל כנוצה. הראיות שהובאו ע"י המשיבה אינן מובילות למסקנה המצדיקה מתן צו הפסקה שיפוטי.
2. הצו נועד לשמש כלי ביניים עד להגשת כתב אישום או עד למתן החלטה בהליך בו הוגש כתב אישום ואילו במקרה דנן, הצו משמש כפתרון חלופי להגשת כתב אישום, במקום שאין ראיות מספיקות להגישו.
3. צו ההפסקה השיפוטי לא ניתן כסעד ביניים אלא כסעד קבוע, לאחר שבית המשפט קבע מבלי שיש ראיות לכך, שהשימוש במבנה הוא שימוש ללא היתר כחוק.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים ובחנתי את חומר הראיות שהוגש לפני בית משפט קמא, אני קובעת כי דין הערעור דן להידחות.

צו הפסקה שיפוטי ניתן לבקשת המשיבה על פי הוראת סעיף 239(א) לחוק לפיו:

"נעשתה עבודה, או השתמשו במקרקעין, בדרך ובנסיבות שיש בהן משום עבירה לפי סעיף 204, בין שהוגש על העבירה כתב אישום לבית המשפט ובין שטרם הוגש, רשאי בית המשפט לצוות על הנאשם, או על מי שנראה לבית המשפט אחראי לביצוע העבירה ועל כל מי שעובד בשירותם - להפסיק את העבודה או את השימוש (להלן - צו הפסקה שיפוטי) ותוקפו של הצו יהיה עד לביטולו או שינויו ע"י בית המשפט".

על המשיבה היה להוכיח כי במקרקעין נעשתה פעילות בלתי חוקית ע"י בנייה או ע"י שימוש.

במקרה שלפנינו התקיים דיון והובאו ראיות ע"י הצדדים. בימ"ש קמא מצא כי העבודות המבוצעות במקום מלמדות על כוונתו של המערער להעביר את עסקו למקום נשוא הדיון וכי הפעלת העסק נוגדת את השימוש המותר במקרקעין הללו.

הוגשו תמונות ע"י המפקח לפיהן מצוי מעל המבנה שלט "מהפכת הרכב בישראל" ועל דלת המבנה שלט "משרד מכירות". צולם המבנה ונראה כי מבוצעות בו פעולות שיפוץ ואף הוגש דו"ח המפקח מיום 28.1.16 בו נאמר כי המערער הודה בפניו כי הוא מעביר את עסקו למכירת כלי רכב למקרקעין נשוא הדיון.

אין חולק כי לא הוצג ע"י המערער היתר בנייה למבנה דנן.

אשר על כן, בנסיבות הללו בדין ניתן ע"י בית משפט קמא צו הפסקה שיפוטי, לפיו יש להפסיק את השימוש במבנה נשוא הדיון. זאת ועוד, בית משפט קמא אף הלך כבר דרך לקראת המערער והורה כי הצו דנן יכנס לתוקפו רק ביום 4.7.17 אם לא יינתן היתר לשימוש חורג או היתר בנייה או רישיון עד למועד זה.

בהתאם לנוסח הוראות החוק, אין צורך בהגשת כתב אישום נגד המערער, על מנת שיינתן צו הפסקה שיפוטי. בדיון היום הצהיר ב"כ המשיבה כי בכוונת המדינה להגיש כתב אישום נגד המערער בעניין זה. אכן כפי שטענה המשיבה, מטרת הוצאת הצו דנן הינה מניעתית ולא עונשית, להפסיק את ביצוע העבירה (הבניה או השימוש הבלתי חוקיים). (ראה רע"פ 3584/11 יד שלום אלון נ' הועדה המקומית חבל מודיעין).

זאת ועוד, כפי שקבע בית משפט קמא, רמת ההוכחה הנדרשת מהמשיבה לצורך הוצאת צו זה נמוכה מזו הנדרשת בהליך הפלילי.

יוער כי בעפ"א 10068-03-16 מדינת ישראל נ' רויאל גרדן אירועים עליו סומך ב"כ המערער את טענותיו, נסיבות המקרה היו שונות, מאחר ובאותו מקרה הוברר כי לא יוגש כלל כתב אישום נגד אותם משיבים. על כן קבע בית משפט כי לא ניתן לנקוט נגדם בהליכים מכוח סעיף 239א' לחוק. כאמור, לא זה המצב במקרה נשוא הדיון. ב"כ המשיבה הצהיר כי נגד המערער יוגש כתב אישום.

כאמור, בפני בית המשפט קמא הובאו ראיות ע"י הצדדים, נחקרו עדים, הוגשו סיכומים ולאחר מכן ניתן פסק דין. לא מצאתי כי נפלה שגגה בפסק דינו של בית משפט קמא, אשר על כן אני דוחה את הערעור.

ניתן היום, ב' תמוז תשע"ז, 26 יוני 2017, בהעדר הצדדים.